

me video idcirco vita mea non est talis
 ut amabilis paternitas tua me adta
 nam dignitate promouere queat. E
 go noli deprecatione mea abicere sed
 domini pro caritate mandatis. incipe salubre
 iter. viamque veritatis desiderantibus
 aperiri. postea michi seruo dei indigno
 quando paternitati tue placuerit. sem
 demeritatis munus impende ne refu
 tate videar quod adno disposita sunt super
 me seruam eorum. Et dum heri diceret videtur
 ambo id est theodorus et theodorus.
 coronam splendidissimam adhaerentem
 capiti eorum in modum rote circa solem
 in nubibus fulgentem. Continuo surgens
 episcopus amplexatus est eum et osculatus oculos
 et os eorum dixit. Deus omnipotens qui potentiam
 maiestatis sue in te tantam virtutem
 ostendere dignatus est ut pro amore
 patriam tuam derelinqueres et pro
 pter eorum conseruare. ipse te faceret locum
 ab eo tibi destinatum custodire et subli
 mace coopante gratia spiritus sancti. Et tunc
 theodorus amen. Adhuc iterum inquit
 episcopus. Bene vocat iste locum epitheticus.
 quia in medio constat inter monasterium
 beate aethe et cellulam tuam. Hys dictis su
 rrexit venerabilis episcopus et profectus est
 ad castrum campidonense descenditque
 cum illo beatus magnus comitante simul
 cum eis theodoro et venierunt ad castrum.
 Conuocata autem multitudo populi in die
 sollempni dedicationis huius ecclesie.
 vir venerabilis episcopus predicans dulcedie
 auidorum corda refecit. Cuius petitione
 eorum beatus magnus post ea que ipse dixerat
 tanta sapientie luce vestiuit corda
 populi ut cum summa gratulatione au
 ditus et ineffabili veneratione ac iustorum
 sit honore ornat. Viduo itaque ibidem
 manentes cum gratiarum actione populo
 que benedictione tanti patris armato.
 et ab episcopo paulo pacis tributo. ad sua
 reuersi sunt venerabilis episcopus et sanctus
 abbas relinquentes theodorum ad castra
 diendam ecclesiam campidonensem.

21 **B**eato itaque magno morante in cen
 obio suo quod sibi parauerat ad fauces.
 pro viginti quinque annos magnas

virtutes ibi operatus est deus per illum
 nans te eos. prebens surdis auditum.
 demonia a plurimis eiciens claudica
 tibus tribuens gressum. sicque docuit populum
 et conuertit ad fidem christi. et ad creduli
 tatem eorum. ut relinquerent ydola vana et
 surda et crederent in dominum Iesum christum.
 Insuper etiam per orationem eorum ostendit deus
 venas ferri in montibus grecis positibus.
 ita. Post susceptam enim benedictionem
 sacerdotalem. cum ipse circumiret montes
 et colles per diuersa loca explorans et
 intuens plurima loca apta ad ma
 nendum. Quadam die ascendit in monte
 excelsum qui vocatur simling. inuenit
 ibi plurimos versus comorantes in
 maxima ferocitate. si facta oratione
 ceperunt ante eum tam mites incedere.
 veluti boues qui ante bubulam pergit.
 ita irent ante eum. Vir ergo super prostra
 uit se in figura crucis ad terram. et
 pres deuotas domino effudit. ut populo
 in illa pago moranti aliquid adminicu
 lum preberet ad victualia acquirenda.
 Interea vixit vni quinquaginta annos
 cum magna mitigatione cepit autem pede
 mostrare abietem magnam quasi
 significans. quod sub ipsa arboris copia
 venarum ferri esset. Hoc ut homo dei
 vidit. dixit ad feram. Pripio tibi in
 noie domini mei. ut ad ipsam abietem
 eas. et quia securim non habemus neque
 fossorium. ut possimus radices eorum ma
 dere neque effodere. tu in noie domini
 cum pedibus et dentibus tuis radices eorum
 euellere rumpe. quatinus nobis dominus
 demonstrat suam voluntatem. in adiutorio
 populi istius terre. Ad eorum ergo preceptum
 belua conuersa cepit radices arboris
 rumpe. et cum dentibus frange. illa vo
 cum radice fundit aborsis effossa cor
 ruit. Vir demum benignissimus gratias
 deo agens. assumens panem de perca
 sua. integrum famulanti porrexit. et
 ei ita precepit. In noie domini mei iesu christi.
 panem istum manduca. et sequere me.
 atque ad istum locum hominem quem tibi
 monstrauero. absque ulla lesione add
 uerere stude. defendes eum ab aliis feris.